

Z tvojich striech

Pengagi

D

*: Máš dlaň, čo hladí, keď bolí,

G

prázdne sú po známych stoly,

A

z cigariet razí pach tiel,

D

na čas som zas odišiel.

D

1. V to ráno padol nám dážď,

G

na slová vzala si plášť,

A

práve som spočítal dlh,

D

prenikol k očiam ti lúč,

G

D G D A

studený, hrdzavý kľúč.

2. Sem sa už nehodí smiech,
biela si, chladná jak sneh,
zdobí ma písmeno zet,
z drobností staviam si svet,
iný mi chceš vymyslieť.

3. Uzdu a sedlo mi dáš,
viem to a vymením stráž,
cvalom ťa ponesiem späť,
raz vpravo, raz vľavo hneď,
niet tu čo závidieť.

4. Ráno si posledná z dám,
zdobí ma telo a klam
a v tvojom tele je hriech,
koľkokrát už vravím "nech!",
z tvojich striech topí sa sneh.